

Gmeineck (2592 m), Reiseckgruppe

Zaobljeni velikan nad sotočjem Drave in Mölla

✍️ Tomaž Hrovat 📷 Joc Kastelec

Pred avtocestnim odcepom za Veliki Klek, pri Millstätškem jezeru, se pred nas postavi velikanska čokata postava Gmeinecka. Spodaj porasla z gozdnim obročem (morda od tod neugledno ime?), zgoraj prostrana zimska belina. Predstavljam si, da pogovor turnosmučarskih zanesenjakov iz Gmeinecku bližnjega Spittala zagotovo poteka nekako takole: »Si letos že bil na Gmeinecku? Ali kaj veš, kakšne so razmere?« Gora je namreč tako izrazita in izzivalna kot za prebivalca ljubljanske kotline Grintovčeva streha. Skoraj nerazumljivo je, da je Gmeineck med slovenskimi turnimi smučarji razmeroma neznan.

Pa vendar hodi turni uživač okoli njega kot mačka okrog vrele kaše. Po obilnejšem sneženju je vršni, odprti del lahko plazovit. Poleg tega nikoli ne veš, kdaj bo od daleč prelepa belina v resnici nemarno skorjasta. In če čakaš na pomladanski firn, se lahko zgodi, da ga boš zamudil, izpostavljenost pobočij je namreč povsem južna. No, izmenjava informacij po svetovnem spletu je tudi na tem področju prirnila kakšno brezplodno romanje.

Gmeineck je resen turnosmučarski zalogaj (1600 m višinske razlike!). Vmesnih planin-

skih postojank ni. Na turo moramo priti toliko telesno pripravljene, da bomo imeli dovolj moči še za dolgo in lepo smučarsko vrnitev. Orientacija ni nič posebnega, vsekakor pa je nujna uporaba planinskega zemljevida. Spust je srednje zahteven, posebnih orografskih nevarnosti ni. Zaradi razsežnosti gore zagotovo ne bomo hodili v gneči, ob lepem dnevu pa na turi ne bomo edini. Zgodnje ure glede na južno orientacijo in dolžino ture verjetno ni treba posebej omenjati.

Opis ture

Od izhodišča pri gostilni Kolmwirt (možnost prenočevanja) še nekaj deset metrov do odcepa za gozdno cesto, pri katerem natakemo smučī. Po nekaj sto metrih pridemo do križišča gozdnih cest in se obrnemo ostro na levo, proti severu, naravnost v gozdnati, temačni Hintereggengraben. Kakšno uro hodimo po položni gozdni cesti, nato smo pozorni na odcep na desno (smerna tablica za Salentinigalm). Prečimo graben in gremo po nasprotnem pobočju do Salentinigalma. Tam je gozdna meja in primeren kraj za kratek



počitek. Nadaljujemo pot navzgor, rahlo proti levi, in se povzpne na širok hrbet, ki nas pripelje naravnost na vrh.

Spust poteka po smeri vzpona, možna je tudi varianta z direktnim smukom v Hintereggengraben (do Kolmaierhütte), v katerega nas usmerijo smučine predhodnikov. Pri tej varianti se niže v grabnu spet priključimo naši smeri dostopa.

Višinska razlika: 1600 m, **čas vzpona:** 4 ure, **najprimernejši čas:** od januarja do marca.

Kako do izhodišča?

Avtocesta Ljubljana-Karavanški predor-Beljak-izvoz Lienz, nekaj km do kraja Lendorf. Ob glavni cesti smo pozorni na tablico za gostilno Kolmwirt. Gostilna je visoko na pobočju. Orientacijska točka je tudi antenski stolp poleg gostilne. Cesta je dobra in pluzena. Od Ljubljane do izhodišča je 150 km.

Povezave in viri

Vodnik: Manfred Korbaj. 1. Kärntner Schitourenführer (Band 1). H. Weishaupt Verlag, Graz, 1997.

Zemljevida: Kompass št. 66: Maltatal - Liesertal, 1 : 50.000; Kompass št. 63: Millstätter See - Nockgebiet, 1 : 50.000. ●



DUMo[®]
www.dumo.si

pohodništvo • alpinizem • jamarstvo

gorniška oblačila • turne vezi
plezalna oprema • čevlji

Tilak • Bask • Naxo
Singing Rock • Kayland



© Vladimir K.